

742. VYUČENÝ

1537.

Z Nové Usi



Švarný šo-ha - ji - čku, šak máš mno-ho ře - čí, co ti na - dě - ua - li lu - dé le - da - ja - cí.

Švarný šohajčku,
šak máš mnoho řečí,
co ti naděuali
ludé ledajací.

Že si z múdra vedeš,
že si z múdra chodíš,
že si z múdra chodíš
a robit neumíš.

Umím v poli orat,
vinohrady kopat,
jatelinku sekat,
aj kosu nakovat.

Ludé ledajací
řečí naděuali,
před svobodnú chasú
tebja pomúvali.

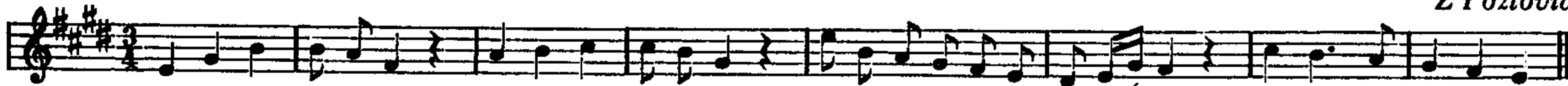
Bár si z múdra vedu,
bár si z múdra chodím,
co mně k rukám donde,
všecko robit umím.

Nakovaja kosu,
aj travičku kosit,
zelený rozmarýn
za širúškem nosit.

743. TESAŘI A ZEDNÍCI

1538.

Z Pozlovic



Te - sa - ři, te - sa - ři, ře - me - sla či - sté - ho, vy ste u - dě - la - li kříž sva - tý pro sy - na Bo - ží - ho.

Tesaři, tesaři,
řemesla čistého,
vy ste udělali kříž svatý
pro syna Božího.

Zedníci, zedníci,
vy ste chasa čistá,
vy ste ustavili chrám Páně
pro Ježíše Krista.

1539.

Ze Slavíkovíc



Je - de sy - nek s ho - ry, ve - ze dře - vo dló - hý, py - tal se ho há - jné, nač to dře - vo dló - hý?

Jede synek s hory,
veze dřevo dlóhý.
Pytal se ho hájné:
Nač to dřevo dlóhý?¹⁾

Bude-li se hodit,
budem kostel robit.
Až ho urobíme,
v něm se pomodlíme.²⁾

¹⁾ Šohaj s hory jede,
dlúhé dřevo veze,
milá sa ho pytá:
Nač to drvo bude.

²⁾ v něm sa budem schodit.

1540.

Od Slavkova



Sta - vi - jó zední - ci, sta - vi - jó le - še - ní, ta - ke - li tam majó, ta - ke - li tam majó moje po - tě - še - ní.

Stavijó zedníci, stavijó lešení,
[: take-li tam majó :] moje potěšení.